

429.

Велигденска.

Заиграла Яна на мала-та врата,
Потъ бѣла-та лоза, на мраморна плоча,
Со деветъ девери и со осумъ золви;
Отронила Яна бисеръ отъ гърло-то,
Поткършила Яна потковъ отъ чевли-те.
Ми ък виде Яна нейзина свекърва:
„Нека Яно, нека, нека мила снахо,
Нека до'итъ Гюро, ке те наклеветамъ.“
И си дойде Гюро, и ък наклевети.“

430.

Елено байракъ девойко!
Не качи перо високо,
Не държи сенка голема!
До Солунъ сенка ми държишъ
На Солунски-те овчари.
Овчари ягне пече'а,
Со шаренъ кавалъ свире'а,

Еленина песма пее'а:
„Елено, 'уба'а девойко!
Що сенка джлгъ си имашъ,
Сенка-та овде достигвитъ,
Потъ сенка да си играме,
Весели све да бидиме.“

431.

Скарале съ, скарале
Три девойки 'убави
На едного юнака,
На сирака Стояна;
Една бѣше Вла'ина,
Друга бѣше Гъркина,
Трека бѣше Бугарка.
Вла'ина му велеше:
„Земь мене, юначе!
Многу притъ ке донесамъ
Три то'ари чораби,
Триста бѣли гроше'и.“
Гъркина му велеше:
„Земай мене, юначе!

Многу притъ ке донесамъ,
Три то'ари коприна,
Триста жолти дукади.“
Бугарка му велеше:
„Земь мене, юначе!
Многу притъ ке донесамъ,
Три амбари пченица,
Една суря волови.“
Юначе нимъ имъ велеше,
Кой ке мене изнеситъ
Прек' бѣлого Дунава,
Дъ неа ке избирамъ
Дъ неа ке ък земамъ.“
Кренала го Вла'ина,